

Република Србија
Републички секретаријат
за јавне политике

Број: 011-00-00067/2019-02

11. јун 2019. године

Влајковићева 10

Београд

МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ

БЕОГРАД
Немањина 22-26

ПРЕДМЕТ: Мишљење на Нацрт закона о изменама и допунама Закона о извршењу и обезбеђењу

У вези са вашим дописом број: 011-00-0079/2019-05 од 6. јуна 2019. године којим сте доставили Републичком секретаријату за јавне политике 7. јуна 2019. године Нацрт закона о изменама и допунама Закона о извршењу и обезбеђењу, са Образложењем и Анализом ефеката закона, ради давања мишљења, обавештавамо вас о следећем:

Сматрамо да би у члану 19. Нацрта закона којим се мења члан 37. важећег Закона о извршењу и обезбеђењу требало додати нове ставове 4, 5 и 7. који би гласили:

„Поред достављања поднесака и других аката путем поште, странке у поступку и друга лица имају могућност да јавном извршитељу достављају поднеске и друге акте и електронском поштом.

Достављање електронском поштом врши се на адресу електронске поште јавног извршитеља која је наведена у именику јавних извршитеља.

Достављање електронском поштом може да се врши и странкама у поступку, уколико се странка определила за такав начин достављања“.

Ово наводимо из разлога јер дигитализација извршног поступка представља један од услова за напредак на Doing Business листи Светске банке у области извршења уговора, где је Република Србија по извештају Светске банке забележила пад за 5 места у односу на 2018. годину. Стога, сматрамо да би увођење законске могућности која се односи на потпуну електронску доставу, односно размену поднесака, довело до значајног убрзања поступка принудне наплате потраживања.

Члан 72. Нацрта закона којим се мења члан 155. важећег Закона о извршењу и обезбеђењу, предвиђа се да се после става 2. додаје се нови став 3. који гласи да по протеку рока из става 2. овог члана орган који води катастар непокретности не може више одлучивати о захтеву за упис забележбе“.

Сматрамо да је предложено решење неприхватљиво јер је у супротности са начелом поуздања у катастар непокретности. С тим у вези, наводимо да информациони систем Републичког геодетског завода не омогућава јавним бележницима да буду упознати са том забраном јер се кроз Правосудни информациони систем не обавештавају о поднетим захтевима за упис забележбе, па предложено решење уноси одређену правну несигурност у јавнобележнички систем, што је неприхватљиво и непознато у упоредноправној пракси у овој области. Стога, мишљења смо да је правило „ћутање управе значи одобравање“ примењиво искључиво у једностраначким управним поступцима, под условом да се на тај начин не угрожавају права трећих лица.